

1. So - ha el nem hagy - lak té - ged , So - ha
 (Éj - jel - nap - pal ör - zöm u - tad , Ké - zen -

el nem fe - led - lek , Bűn - től , gond - tól nem kell
 fog - va ve - zet - lek!

fél - ned , Bíz - zál csak , mert sze - ret - lek!

M.R.

2. Hogyha vihar vesz majd körül, / Hívj csak engem, gyerme -
 kem, / Átölelem gyöngé lelked, / Megóv, megvéd szerel -
 mem! / Tűzön - vízen, minden vészben / Lábad bizton vezetem.

3. Tűző napban, verőfényben, / Hímes mezőn hogyha jársz, /
 Lelked árad boldogságtól, / Szíved öröm járja át: / Ott is látod, ott
 is érzed, / Szeret égi jó Atyád!

4. Hogyha gondok fenyegetnek, / S élted ege beborul, / Kiált
 hozzám, meghallgatlak, / És a felhő elvonul! / Így te érzed, mint
 szeretlek / Forrón, változatlanul!

Ismeretlen szerző, 1908.